

царѣтъ имъ Кондакъ. (Разбира са, че тие алане, увлѣчени отъ хунните отъ камъ задонските равнини, сж били, разбира са, сжплеменници на бжлгарете, а може би, и оние предови дружини на сжщите бжлгаре, които имъ сж отвориле пжтъ камъ Дунавътъ). Браточедите на Ернака, Емнедзаръ п Узиндуръ, заняле сжсѣдната часть на Брѣгова Дакия, отъ дѣто хуннските князове, Уто и Искалмъ преминале съ своятъ народъ по-нататакъ на югъ. „Потомците на тие хунни -- притуря Иорнандъ — са наричатъ саброматизии и фозатизии“ (сар. L.).

Слѣдователно, ето колко хуннски елемента сж имале бжлгарете около себѣ си, и, ако тие сами да би били хунни, то разбира са, тѣхната народность би намѣрила изобилна храна за своето упазвание и за своето по-нататашно развитие, както ние видиме това у угрите. А въ това сжщо време, бжлгарете, напротивъ, малко-по-малко сж ославявили сичките чужди елементи, които сж са намѣрили посрѣдъ тѣхъ. Отъ друга страна тие останки отъ хунните, които сж са намѣрили между бжлгарете, по естествениятъ ходъ на работите не изведнажъ сж са предаде на славянството и още джлго време сж сжставляле чужда народность, която са е намирала въ нѣкакво си презрѣние у бжлгарете и която е упазила своите разбойнически привычки. На това нѣщо указва слѣдующето извѣстие. Менадръ въ 573 г. говори, че на аварското посолство, което са вжрицало изъ Византия, нападнале „така нарѣченните скамари“ и ограбили го. Теофанъ въ 764 г. така сжщо спо-